

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. Error Socratis, qui Nectario Episcopo Constantinopolitano hoc tributum putat. Et Sozomeni, qui urbe regia coërcet. Jus illi collatum indefinitè, ad exemplum Romani Pontificis. Altera Socratis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Sozom. l. 7. c. 7.
 ὁ δὲ ἄλλοτε πρὸς
 τοὺς ἐπίσκοποις
 ἐπέειπεν ὡς ἑξῆς.

l. 1. c. Th. de Fide
 Cathol.

Sozom. d. c. ὅτι
 τὰς ἐπίσκοποις
 ἐπέειπεν ὡς ἑξῆς.

Sozom. l. 7. c. 19.
 & 21. Theod. l. 4.
 c. 30.

quod cum emendatæ vitæ fama religioſè ſuis Eccleſiis præſent. Itaque datum eſt, non præcipuè ſedium dignitati, ſed perſonarum gravitati, ut ab iis Episcopis, tanquam à quibuſdam Capitibus, communionis jura manarent per unamquamque Diœceſim. Eò retulit Episcoporum illorum designationem Sozomenus: *Hos enim*, inquit, *& Imperator quoque viſos & coram allocutus approbavit: de quibus & integra conſtabat fama, quòd ſuis Eccleſiis religioſè præſent.* Extat Theodoſij conſtitutio in Codice Theodoſiano, quæ præcipit Episcopos ad Eccleſias obtinendas admitti, ex communionem & conſortio *probabiliſſim Sacerdotum*. Scilicet quos communicare conſtiterit Neſtario Episcopo Conſtantinopolitana civitatis, Timotheo Alexandrino in Ægypto; in Oriente, Pelagio Laodicenſi, & Diodoro Tarſenſi; in Aſia Proconſulari & Aſiana Diœceſi, Amphilochio Iconienſi, & Optimo Episcopo Antiochia in Piſidia, in Pontica Diœceſi, Helladio Cæſareæ, Otreio Militenæ, & Gregorio Nyſſæ. In Thracica, cum Terentio Scythiæ, & Martyrio Episcopo Martianoſoleos. Abſunt à Codice Theodoſiano verba illa, *In Thracia*. Sed lacunam illam è Sozomeno explevi, ut ſententia non hiarer. Etenim Ægyptiaca, Orientali, Aſiana, & Pontica Diœceſibus enumeratis, ſola ſuperreſt Thracica, cui æquè ac ceteris proſpiciendum erat. Id factum designata communionem duorum Episcoporum, ſcilicet Terentij Scythiæ, & Martyrij Episcopi Martianoſoleos. *Martyrij* enim legendum è Sozomeno, non *Marmarij*, ut habet lex Codicis Theodoſiani. Thracica Diœceſis ſex provinciis conſtabat, Europa, Thracia, Hæmimonto, Rhodope, Mæſia ſecunda, Scythia. Episcopus Tomorum omnibus Eccleſiis Scythiæ præerat, ut reſtantur alibi Sozomenus & Theodoretus. Vnde Terentius Scythiæ Episcopus eleganter dicitur in dicta lege, & rectè à Sozomeno Tomorum Episcopus, Martyrius Martianoſoleos Concilio Conſtantinopolitano ſubſcripſit, ut Mæſiæ Metropolitæ, quæ eſt Mæſia ſecunda, una è ſex provinciis Thraciæ Diœceſis.

X. Inde pater error inſignis Socratis, qui jura communionis per Thraciam decreta fuiſſe Neſtario à Synodo & à Principe affirmat; cum ex Sozomeno & legis Theodoſianæ ſerie à nobis reſtituta conſtet jus communionis per Thraciam indultum Terentio Tomenſi & Martyrio Martianoſolitano; Neſtario verò in urbe Conſtantinopolitana, ut quidem Sozomenus exiſtimavit: *Νεκταρίου ἐν Κωνſταντινουπόλει*. Cete-

rùm è verbis legis indefinitè jus illi tribuitur: *Quos conſtabit*, inquit lex, *communione Neſtario Episcopo Conſtantinopolitana Eccleſiæ, Timotheo necnon intra Ægyptum Alexandrinae urbis Episcopo eſſe ſociatos*. Potestas dandæ communionis delata Timotheo Alexandrino coërcetur intra Ægyptum. Sed jus Neſtarij Episcopi CP. nullis limitibus circumſcribitur. Ratio eſt in promptu. Quia in eodem Concilio primatus honoris poſt Romanum Episcopum illi collatus eſt. Vnde colligere licet quanta eſſet in hoc communionis jure Romani Pontificis auctoritas, cum ad illius exemplum regiæ urbis Episcopus, tunc ad ſecundum gradum evectus, privilegio illo per ſolidum Orientem fruereſt, non autem per ſolam Thraciam, eſſi ſpeciali quodam jure in ea Diœceſi auctus eſſet. Expuncto errore illo Socratis, advertenda eſt altera ejus hallucinatio, in eo quòd ſententiam canonis ſecundi cum lege Theodoſij permixcuit, cum tamen multum inter ſe diſſent. Limites Diœceſion à Synodo Nicæna præſcriptos violandos non eſſe, canone conſtituitur. Theodoſij verò lege, in Diœceſibus Episcopi deliguntur ad conſortium communionis, non autem ad jurisdictionem Patriarchalem exercendam. Quod patet ex ipſo legis contextu, ex eòque præcipuè, quòd in Orientali Diœceſi, ſeu in Patriarchatu Antiocheno, Pelagius Laodicenſis & Diodorus Tarſenſis designantur ad communionis vinculum; cum tamen ſupremum auctoritatis apex in Orientali Diœceſi ad Patriarcham Antiochenum pertineat ex canone Nicæno, & ex canone ſecundo Concilij Conſtantinopolitani. Eſſi verò hîc Socrates aberraverit, non utique in pudendum errorem, qui à plerisque illi aſſingitur, prolapsus eſt, quaſi ſcripſerit Patriarchatus inſtitutos fuiſſe à ſecunda Synodo. quo ſenſu, paulò poſt Socratem, Patriarcharum nomen apud auctores eccleſiaſticos invaluit. Etenim cum ſecunda Synodus auctoritatem eccleſiaſticam per Diœceſes diſtinctam à Nicæno Concilio repetiverit, & Socrates Diœceſionem institutionem non tribuerit ſecundæ Synodo, ſed Patriarcharum designationem per unamquamque Diœceſin, evidenter patet de illis Episcopis egiſſe Socratem, à quibus communionis conſortium penderet; præcipuè cum Episcoporum delectum lege Principis confirmatum ſcribat. Paulò poſt ætatem Socratis, Patriarcharum nomen inditum eſt Episcopis qui communionis & auctoritatis principatum in ſuis Diœceſibus tenerent.

XI. Porrò tres illæ Diœceſes, quas ſu-